

let kunne indse, at det har slet ikke saa lidt at sige, naar de ville afhænde en Ejendom, om de have Frihed til at afhænde den til hvem som helst, der møder som Isthavende, eller om de ere indskrænkede til at kunne afhænde dem til Folk, der opfylde disse Betingelser. Det var kun disse saa Ord, jeg gerne vilde have Lov til at udtale over for den højtærede Minister. Jeg tror, vi skyldte at ofre en Del fra Statskassens Side til Erstatning for de Baand, man saaledes lægger paa disse Jordlodder.

Bramsen: Det ærede Medlem for Bælum (S. H. Jensen) sagde nylig, at der gjorde sig to Yderpunkter gældende med Hensyn til denne Lov, og det ene Yderpunkt kunde ikke have Adresse andetsteds end til Folketingets Højre. Jeg tror, det ærede Medlem befinder sig i en Bilsfarelse. Det er mig ikke bekendt, at der i Folketingets Højre er noget Medlem, som ikke ønsker denne Sag fremmet og ikke anser det for en god og vigtig Sag. Vi anse Formaålet for fortræffeligt, først fordi vi anse det for at være til stort Held for de paagældende at kunne komme i Besiddelse af eget Hus. Vi anse det desuden for et priseligt politisk Formaal at opstille, fordi de, som komme i Besiddelse af deres eget Hus, mindre ville lade sig paavirke af de Strømninger i vort Land, som gaa ud paa at bringe dem over til kommunistiske eller socialdemokratiske Drømmerier, hvilket vi anse for en Binding for de paagældende og for et uønskeligt Maal for vort Land. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem for Bælum i nogen Henseende har Ret i at karakterisere Højrepartiet som i Princippet mindre gunstig stemt for denne Sag end hans eget Parti. Dette have vi til en Begyndelse givet Udtryk deri, at vi til det Udvalg, som har været nedsat om denne Sag, valgte tre Medlemmer, om hvilke vi vidste, at de paa Grund af deres Erhverv som Landbrugere særlig havde Indsigt i og Interesse for Sagen, og det forekommer mig da ogsaa, at Højre i Udvalget troligt har holdt Trop med de andre Medlemmer, idet de jo udgøre Flertallet sammen med dem. Jeg vil paa den anden Side ikke nægte, at der inden for Højre gives Afspjnginger med Hensyn til, hvor langt man mener at kunne og burde gaa i denne Sag; adskillige af os ere af den Mening, at denne Reform dog ikke skal attraas og bringes til Veje for en hvilken som helst Pris. Jeg sigter her ikke blot til Pengepørgsmaalet, men ogsaa og især figurligt talt. Der klages her i Landet fra Landbrugets Side først og fremmest over den store Gæld, hvori

Landbruget staar, dets Gælds Betydelighed i Forhold til Ejendommenes Værdi, en Del af os have af den Grund, som ærede Medlemmer ville have bemærket, for et Par Dage siden stemt mod et Forslag, som gik ud paa, at de Landmænd, som have pantsat hvad de kunde, fremtidigt skulde have Afgang til endnu at gøre yderligere Gæld ved Statens Hjælp. Det mente vi var ikke den rigtige Maade at afhjælpe de Klager, som lyde over, at Landbruget har for stor Gæld. Her befinde vi os i Dag paa et Omraade, hvor Forholdet nærmest er det modsatte. Her er Tale om Mænd, som maa antages i Almindelighed at være gældfri, og som efter deres Forhold maa siges at være ret vel stillede, men som man altsaa nu efter dette Lovforslag vil give en Tilskyndelse til at erhverve Ejendomme, som efter Flertallets Forslag fra Begyndelsen af ville være behæftede med en Gæld, som svarer til 90 pCt. af Ejendommens Værdi. Her er altsaa ikke Tale om at forsøge Gælden, men om at tilskynde Personer, som hidtil ikke have haft nogen Gæld, til at komme i en forholdsvis meget stor Gæld. Man plejer imidlertid ikke i andre borgerlige Forhold at raade Folk til at købe Ejendomme mod en Udbetaling af 10 pCt. og en Behæftelse af 90 pCt. Det er imidlertid det, som Flertallet foreslaar. Naar en Landarbejder er i Besiddelse af 400 Kr., skal Statskassen laane ham 3,600 Kr. for dermed at tilvejebringe den Kapital af 4,000 Kr., som vel er sat som Maksimum, men dog ogsaa omtales som det, der som Regel vil blive Spørgsmaal om ved Erhvervelsen af disse Lodder med Bygninger. Under almindelige Forhold anser man ikke dette for at være et gunstigt Forhold mellem Kapitalkraft og Risiko, men man betragter det som et Boveskytke, som i alt Fald kun de alledygtigste bør indlade sig paa. Men ogsaa fra anden Side er der en Betænkelse hos os ved at nedlætte Lovforslagets Fordring om 20 pCt. Indskud, om jeg saa maa kalde det, til 10 pCt. Det er den, at vi frygte for, at med denne Nedlættelse vil det ikke med nogen Sikkerhed kunne forudsættes, at det netop bliver de dygtigste Arbejdere, der ville melde sig til disse Jordbrug. Vi se saaledes paa det, at det vil være et større Bevis paa vedkommendes Sparommelighed, Flid og Dygtighed, og give større Løfter om et godt Resultat, naar han er i Besiddelse af en Kapital paa 800 Kr. gennem Opsparing, end naar han kun er kommen i Besiddelse af en Kapital paa 400 Kr. Vi have i alt Fald ikke noget andet virkeligt Kriterium i denne Lov til at bedømme ved-